

Bruksela, 16 września 2019 r.
(OR. en)

12197/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0195(NLE)

AVIATION 184
DAPIX 260
RELEX 836

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 13 września 2019 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2019) 416 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być
zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Organizacji
Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego względem zmiany rozdziału 9
załącznika 9 („Ułatwienia”) do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie
cywilnym w odniesieniu do norm i zalecanych metod postępowania
w zakresie danych dotyczących przelotu pasażera

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 416 final.

Zał.: COM(2019) 416 final

Bruksela, dnia 13.9.2019 r.
COM(2019) 416 final

2019/0195 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego względem zmiany rozdziału 9 załącznika 9 („Ułatwienia”) do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym w odniesieniu do norm i zalecanych metod postępowania w zakresie danych dotyczących przelotu pasażera

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum organów Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) w związku z planowanym przyjęciem zmian do rozdziału 9 załącznika 9 („Ułatwienia”) do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (konwencji chicagowskiej) w celu określenia nowych norm ICAO w odniesieniu do danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (konwencja chicagowska)

Celem konwencji chicagowskiej jest regulacja międzynarodowego transportu lotniczego. Konwencja weszła w życie w dniu 4 kwietnia 1947 r. i ustanowiła Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

Wszystkie państwa członkowskie UE są stronami tej konwencji.

2.2. Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego

ICAO jest wyspecjalizowaną organizacją Organizacji Narodów Zjednoczonych. Jej celem jest opracowywanie zasad i technik międzynarodowej żeglugi powietrznej oraz wspieranie planowania i rozwoju międzynarodowego transportu lotniczego.

Rada ICAO jest stałym organem ICAO, a jej członkami jest 36 umawiających się państw wybieranych przez Zgromadzenie ICAO na okres trzech lat. W latach 2016–2019 w Radzie ICAO reprezentowanych jest siedem państw członkowskich UE.

Czynności obowiązkowe Rady ICAO, wymienione w art. 54 konwencji chicagowskiej, obejmują przyjmowanie międzynarodowych norm i zalecanych metod postępowania, które są oznaczane jako załączniki do konwencji chicagowskiej.

Rada ICAO zwołuje również Zgromadzenie, które jest suwerennym organem ICAO. Zgromadzenie ICAO zbiera się co najmniej raz na trzy lata i wyznacza kierunek polityczny ICAO na okres najbliższych trzech lat. 40. sesja Zgromadzenia ICAO odbędzie się w dniach 24 września – 4 października w Montrealu (Kanada).

2.3. Planowany akt ICAO

Zgodnie z art. 54 lit. l) konwencji chicagowskiej Rada ICAO przyjmuje normy i zalecane metody postępowania. Normy i zalecane metody postępowania dotyczące danych PNR znajdują się w rozdziale 9 część A i D załącznika 9 („Ułatwienia”) do konwencji chicagowskiej. Ich uzupełnieniem są dodatkowe wytyczne, m.in. dokument ICAO nr 9944 ustanawiający wytyczne w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR)¹. Dane PNR to

¹ ICAO, dokument nr 9944 „Guidelines on Passenger Name Record (PNR) Data”, wydanie pierwsze, 2010.

dane osobowe pasażerów gromadzone przez linie lotnicze do celów działalności gospodarczej, w przeciwieństwie do innych danych dotyczących podróży, gromadzonych w imieniu rządów, takich jak dane pasażera przekazywane przed podróżą.

Rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2396, przyjęta w dniu 21 grudnia, wymaga, aby państwa członkowskie ONZ rozwijały zdolność gromadzenia, przetwarzania i analizowania – na potrzeby norm i zalecanych metod postępowania ICAO – danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR), a także zapewniały, aby dane te były dostępne dla wszystkich właściwych organów krajowych i przez nie wykorzystywane, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności. W rezolucji tej wzywa się także ICAO do współpracy z członkami ONZ w celu ustanowienia norm gromadzenia, wykorzystywania, przetwarzania i ochrony danych PNR².

W tym kontekście w dniu 18 lipca 2019 r. Rada Unii Europejskiej zatwierdziła dokument informacyjny „Standardy i zasady dotyczące gromadzenia, wykorzystywania, przetwarzania i ochrony danych dotyczących przelotu pasażera (PNR)”, który zostanie przedłożony na 40. sesji Zgromadzenia ICAO. Ten dokument informacyjny został przedłożony do konsultacji Europejskiej Konferencji Lotnictwa Cywilnego (ECAC).

W marcu 2019 r. Komitet ICAO ds. Transportu Lotniczego (ATC) powołał grupę zadaniową ds. ułatwień, aby rozważyć propozycje dotyczące norm i zalecanych metod postępowania w zakresie gromadzenia, wykorzystywania, przetwarzania i ochrony danych PNR zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2396 (2017). Grupa zadaniowa jest upoważniona do: a) przeglądu istniejących norm i zalecanych metod postępowania dotyczących danych PNR, znajdujących się w rozdziale 9 załącznika 9 do konwencji chicagowskiej; b) ustalenia, czy muszą one zostać uzupełnione o dodatkowe normy i zalecane metody postępowania lub materiały zawierające wytyczne, z uwzględnieniem decyzji i uwag Rady Bezpieczeństwa; oraz c) w zależności od potrzeb – opracowania nowych przepisów (norm, zalecanych metod postępowania lub materiałów zawierających wytyczne) dotyczących gromadzenia, wykorzystywania, przetwarzania i ochrony danych PNR.

Rozmowy na temat zmienionych norm i zalecanych metod postępowania ICAO dotyczących danych PNR są nadal na wczesnym etapie. Zmienione normy będą, po przyjęciu, wiążące dla wszystkich członków ICAO, w tym wszystkich państw członkowskich UE, zgodnie z konwencją chicagowską i w jej ramach. Art. 38 konwencji chicagowskiej zobowiązuje umawiające się państwa do powiadomienia ICAO, jeżeli zamierzają odstąpić od jakiegokolwiek normy, w ramach mechanizmu powiadamiania o różnicach.

2.4. Ramy prawne UE

Przetwarzanie danych PNR stanowi istotny instrument wspólnej reakcji UE na zagrożenie terroryzmem i poważną przestępczością; jest także elementem unii bezpieczeństwa. Identyfikowanie i śledzenie podejrzanych schematów podróży dzięki przetwarzaniu danych PNR w celu gromadzenia dowodów oraz, w stosownych przypadkach, wykrywania sprawców poważnych przestępstw i osób z nimi powiązanych, a także w celu rozpracowywania sieci przestępczych okazuje się niezbędne do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania.

² Rezolucja Rady Bezpieczeństwa nr 2396 (2017) w sprawie zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego spowodowanych przez powroty zagranicznych bojowników terrorystycznych.

W dniu 27 kwietnia 2016 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły dyrektywę (UE) 2016/681 w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania³. Dyrektywa ta umożliwia organom krajowym uzyskanie bezpośredniego dostępu do kluczowych informacji przechowywanych przez linie lotnicze, przy pełnym poszanowaniu prawa do ochrony danych. Daje ona wszystkim państwom członkowskim ważne narzędzie zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie, w tym w zakresie narkotyków i handlu ludźmi oraz wykorzystywania seksualnego dzieci. Termin transpozycji dyrektywy PNR do prawa krajowego państw członkowskich upłynął 25 maja 2018 r.⁴

W celu ułatwienia procesu podłączania przewoźników lotniczych do jednostek do spraw informacji o pasażerach w państwach członkowskich – które są jednostkami odpowiedzialnymi za gromadzenie i przetwarzanie danych PNR – Komisja Europejska przyjęła, w dniu 28 kwietnia 2017 r., decyzję wykonawczą w sprawie wspólnych protokołów i formatów danych, z których mają korzystać przewoźnicy lotniczy podczas przekazywania danych PNR państwom członkowskim⁵. Ta decyzja wykonawcza zaczęła być stosowana w kwietniu 2018 r.

Obecnie obowiązują dwie umowy międzynarodowe między UE a państwami trzecimi (tj. Australią⁶ oraz Stanami Zjednoczonymi⁷) dotyczące przetwarzania i przekazywania danych PNR. W dniu 26 lipca 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości UE przyjął opinię na temat planowanej umowy między UE a Kanadą, podpisanej w dniu 25 czerwca 2014 r.⁸ Trybunał orzekł, że umowa nie może zostać zawarta w planowanej formie, ponieważ niektóre z jej postanowień są niezgodne z podstawowymi prawami do prywatności i do ochrony danych osobowych uznawanymi przez UE. W szczególności Trybunał określił dalsze wymogi prawne dotyczące nadzoru sprawowanego przez niezależny organ, danych wrażliwych, automatycznego przetwarzania danych PNR, celów przetwarzania danych PNR oraz warunków ich przechowywania, wykorzystywania, ujawniania i dalszego przekazywania. W następstwie upoważnienia Rady dla Komisji udzielonego w grudniu 2017 r. w czerwcu 2018 r. rozpoczęto ponowne negocjacje z Kanadą w sprawie danych PNR. Negocjacje te zakończono podczas 17. szczytu UE-Kanada w Montrealu w dniach 17–18 lipca 2019 r. Podczas gdy Kanada przyjęła do wiadomości obowiązujący ją wymóg kontroli prawnej, obie strony zobowiązały się, z zastrzeżeniem tej kontroli, do jak najszybszego sfinalizowania umowy, uznając jej istotną rolę w podnoszeniu poziomu bezpieczeństwa przy jednoczesnym zapewnieniu prywatności i ochrony danych osobowych.

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania, Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132.

⁴ Aby uzyskać informacje na temat stanu wdrożenia dyrektywy PNR zob. Dziewiętnaste sprawozdanie z postępu prac nad stworzeniem rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa (COM(2019) 353 final, 24.7.2019).

⁵ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/759 z dnia 28 kwietnia 2017 r. w sprawie wspólnych protokołów i formatów danych, z których mają korzystać przewoźnicy lotniczy podczas przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera jednostkom do spraw informacji o pasażerach, C/2017/2743, Dz.U. L 113 z 29.4.2017, s. 48.

⁶ Dz.U. L 186 z 14.7.2012, s. 4.

⁷ Dz.U. L 215 z 11.8.2012, s. 5.

⁸ Opinia 1/15 Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r., ECLI:EU:C:2017:592.

Coraz więcej państw trzecich gromadzi dane PNR pochodzące od przewoźników lotniczych, a w ostatnich latach niektórzy z nich zwrócili się do Komisji, wyrażając zainteresowanie zawarciem umowy międzynarodowej z UE dotyczącej danych PNR. Wobec braku podstawy prawnej przewoźnicy lotniczy znajdują się w sytuacji konfliktu przepisów oraz ryzykują grzywny i inne sankcje. Jednocześnie w związku z wdrożeniem dyrektywy w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) państwa członkowskie UE wymagają od przewoźników lotniczych z państw trzecich przekazywania danych PNR swoim jednostkom do spraw informacji o pasażerach. Kilka państw trzecich odmówiło przekazania takich danych, a inne zapowiedziały taką decyzję, podając jako powód brak wzajemności, który negatywnie wpływa na skuteczność unijnego mechanizmu przekazywania danych PNR.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 TFUE Unia ma wyłączną kompetencję „do zawierania umów międzynarodowych ... w zakresie, w jakim ich zawarcie może wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres”. Umowa międzynarodowa może wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres, jeżeli obszar objęty tą umową pokrywa się z prawodawstwem Unii lub w dużym stopniu objęty jest prawem Unii. Ponadto, aby ocenić, czy dany obszar jest w dużym stopniu objęty wspólnymi zasadami, należy wziąć pod uwagę nie tylko obecnie obowiązujące prawo Unii w danym obszarze, ale również kierunek jego przyszłego rozwoju, na tyle, na ile jest on przewidywalny w momencie analizy.

W świetle wspólnych zasad, o których mowa wyżej, oraz zbliżającego się przeglądu art. 19 dyrektywy 2016/681⁹ można stwierdzić, że kwestie objęte proponowaną decyzją wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji Unii.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Z uwagi na znaczenie tej kwestii dla polityki wewnętrznej i zewnętrznej UE oraz w świetle powyższego należy określić stanowisko Unii w sprawie przekazywania danych PNR na potrzeby trwających (wielostronnych) prac na szczelbu ICAO. W szczególności UE powinna dążyć do tego, by podstawowe zasady dotyczące sposobów przekazywania i przetwarzania danych PNR oraz ochrony danych osobowych, które mają zostać określone we wspólnym stanowisku – zostały włączone do nowych norm ICAO dotyczących danych PNR. W związku z tym rozmowy na forum ICAO na temat tych nowych norm dotyczących danych PNR należy ukierunkować w sposób zgodny z unijnymi ramami prawnymi i odpowiednim orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności w odniesieniu do podstawowych praw do prywatności i ochrony danych.

Stanowisko Unii, mające znaczenie zarówno dla ostatecznej decyzji Rady ICAO, jak i rozmów przygotowawczych w innych organach ICAO, określa się zgodnie z mającymi zastosowanie unijnymi ramami prawnymi w zakresie ochrony danych i danych PNR, tj. zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679, dyrektywą (UE) 2016/680 i dyrektywą (UE) 2016/681, jak również z Traktatem i Kartą praw podstawowych stosownie do wykładni przyjętej w odnośnym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w szczególności w opinii 1/15 Trybunału.

⁹ Zgodnie z tym przepisem „Komisja w terminie do dnia 25 maja 2020 r. dokonuje przeglądu wszystkich elementów niniejszej dyrektywy”. W stosownych przypadkach proponuje zmiany (ust. 4).

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Art. 218 ust. 9 TFUE ma zastosowanie niezależnie od tego, czy Unia jest członkiem organu, czy też stroną danej umowy¹⁰.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywierają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹¹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Rada ICAO jest organem utworzonym na mocy umowy – konwencji chicagowskiej.

Każda zmiana rozdziału 9 załącznika 9 do konwencji chicagowskiej przyjęta przez Radę ICAO zgodnie z art. 54 lit. 1) konwencji będzie stanowić akt mający skutki prawne. Taka zmiana może mieć decydujący wpływ na treść prawodawstwa Unii, zwłaszcza na dyrektywę (UE) 2016/681, a także na istniejące i przyszłe umowy międzynarodowe dotyczące danych PNR między UE a państwami trzecimi.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w odniesieniu do którego ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

¹⁰ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 64.

¹¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

Jeżeli planowany akt ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są nierozłącznie ze sobą związane, a żaden nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi – na zasadzie wyjątku – obejmować różne, odpowiadające tym celom i elementom podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Planowany akt realizuje cele i zawiera elementy z dziedziny ochrony danych i współpracy policyjnej. Wspomniane elementy planowanego aktu są związane ze sobą w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych.

Materialna podstawa prawna wnioskowanej decyzji obejmuje zatem następujące przepisy: art. 16 ust. 2 i art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 16 ust. 2 TFUE i art. 87 ust. 2 lit. a) TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego względem zmiany rozdziału 9 załącznika 9 („Ułatwienia”) do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym w odniesieniu do norm i zalecanych metod postępowania w zakresie danych dotyczących przelotu pasażera

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2 i art. 87 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (konwencja chicagowska), która reguluje międzynarodowy transport lotniczy, weszła w życie w dniu 4 kwietnia 1947 r. Ustanowiła ona Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).
- (2) Państwa członkowskie stanowią umawiające się państwa konwencji chicagowskiej i są członkami ICAO, natomiast Unia posiada status obserwatora w niektórych organach ICAO, w tym w Zgromadzeniu i innych organach technicznych.
- (3) Zgodnie z art. 54 lit. 1) konwencji chicagowskiej Rada ICAO może przyjmować międzynarodowe normy i zalecane metody postępowania.
- (4) Rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2396 (2017), przyjęta w dniu 21 grudnia 2017 r., wymaga, aby państwa członkowskie ONZ rozwijały zdolność gromadzenia, przetwarzania i analizowania – na potrzeby norm i zalecanych metod postępowania ICAO – danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR), a także zapewniały, aby dane te były dostępne dla wszystkich właściwych organów krajowych i przez nie wykorzystywane, przy pełnym poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności, na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i związanym z nimi podróżom, ich wykrywania i prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie¹².
- (5) W rezolucji nr 2396 (2017) wzywa się także ICAO do współpracy z członkami ONZ w celu ustanowienia norm gromadzenia, wykorzystywania, przetwarzania i ochrony danych PNR.

¹² S/RES/2396(2017) z dnia 21 grudnia 2017 r.

- (6) Normy i zalecane metody postępowania dotyczące danych PNR znajdują się w rozdziale 9 część A i D załącznika 9 („Ułatwienia”) do konwencji chicagowskiej. Ich uzupełnieniem są dodatkowe wytyczne, m.in. dokument ICAO nr 9944 ustanawiający wytyczne w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR).
- (7) W marcu 2019 r. Komitet ICAO ds. Transportu Lotniczego (ATC) utworzył grupę zadaniową złożoną z ekspertów z państw członkowskich reprezentowanych w zespole ICAO ds. ułatwień, która ma rozważyć propozycje dotyczące nowych norm i zalecanych metod postępowania w zakresie gromadzenia, wykorzystywania, przetwarzania i ochrony danych PNR zgodnie z rezolucją nr 2396 (2017). Kilka państw członkowskich Unii jest reprezentowanych w tej grupie zadaniowej. Komisja uczestniczy w pracach grupy zadaniowej w charakterze obserwatora. Oczekuje się, że grupa zadaniowa przedstawi sprawozdanie końcowe ATC ICAO w październiku 2019 r.
- (8) 40. sesja Zgromadzenia ICAO odbędzie się w dniach 24 września – 4 października 2019 r. Zgromadzenie określi kierunek polityczny ICAO na najbliższe lata, w tym ewentualnie w odniesieniu do przyjęcia nowych norm i zalecanych metod postępowania dotyczących danych PNR.
- (9) W tym kontekście w dniu 18 lipca 2019 r. Rada zatwierdziła dokument informacyjny „Standardy i zasady dotyczące gromadzenia, wykorzystywania, przetwarzania i ochrony danych dotyczących przelotu pasażera (PNR)”, który zostanie przedłożony na sesji Zgromadzenia ICAO. Ten dokument informacyjny został przedłożony do konsultacji Europejskiej Konferencji Lotnictwa Cywilnego (ECAC).
- (10) W dokumencie tym przedstawiono stanowisko Unii w sprawie przestrzegania podstawowych zasad, które mogłyby pomóc zapewnić poszanowanie wymogów konstytucyjnych i regulacyjnych dotyczących praw podstawowych do prywatności i ochrony danych podczas przetwarzania danych PNR w celu zwalczania terroryzmu i poważnej przestępczości. Zachęca się ICAO do uwzględnienia takich zasad we wszelkich przyszłych normach dotyczących danych PNR oraz w (zmienionych) wytycznych ICAO dotyczących danych PNR (dok. nr 9944).
- (11) Unia przyjęła wspólne przepisy dotyczące danych PNR, tj. dyrektywę (UE) 2016/681¹³, których zakres pokrywa się w dużym stopniu z obszarem, który ma zostać objęty planowanymi normami i zalecanymi metodami postępowania. Obejmują one w szczególności kompleksowy zbiór przepisów chroniących prawa podstawowe do prywatności i ochrony danych osobowych, w kontekście przekazywania państwom członkowskim danych PNR przez przewoźników lotniczych do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania.
- (12) Obecnie obowiązują dwie umowy międzynarodowe między UE a państwami trzecimi (tj. Australią¹⁴ oraz Stanami Zjednoczonymi¹⁵) dotyczące przetwarzania i przekazywania danych PNR. W dniu 26 lipca 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości UE

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 132).

¹⁴ Dz.U. L 186 z 14.7.2012, s. 4.

¹⁵ Dz.U. L 215 z 11.8.2012, s. 5.

przyjął opinię na temat planowanej umowy między UE a Kanadą, podpisanej w dniu 25 czerwca 2014 r.¹⁶

- (13) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Radzie ICAO oraz organach przygotowawczych/technicznych, ponieważ wszelkie przyszłe normy i zalecane metody postępowania dotyczące danych PNR, w szczególności zmiany rozdziału 9 załącznika 9 („Ułatwienia”) do konwencji chicagowskiej przyjęte przez Radę ICAO, będą mogły w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść prawa Unii w szczególności na dyrektywę (UE) 2016/681 oraz istniejące międzynarodowe umowy dotyczące danych PNR.
- (14) Stanowisko Unii przedstawione w załączniku określa się zgodnie z mającymi zastosowanie unijnymi ramami prawnymi w zakresie ochrony danych osobowych i danych PNR, tj. zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹⁷, dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680¹⁸ i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681, jak również z Traktatem i Kartą praw podstawowych, stosownie do wykładni przyjętej w odnośnym orzecznictwie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w szczególności w opinii 1/15 Trybunału.
- (15) Stanowisko Unii ma zostać wyrażone przez działające wspólnie państwa członkowskie Unii będące członkami Rady ICAO.
- (16) [Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, te dwa państwa członkowskie powiadomiły o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.]

ALBO

[Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, te dwa państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i nie są nią związane ani jej nie stosują.]

ALBO

[Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.]

¹⁶ Opinia 1/15 Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lipca 2017 r., ECLI:EU:C:2017:592.

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

¹⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła (pismem z dnia ... r.) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.]

ALBO

[Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo powiadomiło (pismem z dnia ... r.) o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.]

- (17) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na forum Rady Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) w odniesieniu do przyjęcia norm i zalecanych metod postępowania dotyczących danych dotyczących przelotu pasażera, w szczególności poprzez zmianę rozdziału 9 załącznika 9 („Ułatwienia”) do konwencji chicagowskiej, jest określone w załączniku.

Artykuł 2

Stanowisko, o którym mowa w art. 1, wyrażają działające wspólnie państwa członkowskie Unii będące członkami Rady ICAO.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*